

O dragoste necondiționată!
Mișcarea vinčențiană laică la 10 ani de activitate în România

I. ”Să-ți iubești aproapele...

Franța în care se naște Vincențiu este mult asemănătoare României de azi. O Franță săracă, preponderent agricolă, care și-a secătuit pământul nedându-i posibilitatea să se odihnească, obținând astfel recolte din ce în ce mai slabe.

Impozitele îl doboară pe țăranul francez. Priviți de la înălțimea celor mari, ei sunt demni de dispreț, așa numiții ”oameni mecanici”. Trăiesc în case de chirpici, adesea alături de animalele lor.

În același timp orașul este și el înghesuit, cu ulițe strâmte, aglomerate, fără canalizare. Și aici, asemeni țăranilor există pătura săracă a muncitorilor, care nu au decât salariul pentru a trăi. Sunt țesători, bijutieri, pantofari etc., iar salariul abia le ajunge. Locuiesc în locuințe închiriate, în cartiere mizere.

Asemeni țăranilor, muncitorii rabdă, dar sunt și perioade în care izbucnesc revolte și răscoale, care sunt ușor înăbușite.

Oameni care nu au nimic al lor, care dorm pe străzi, care trăiesc numai din cerșetorie. Sunt mulți care cerșesc pentru că nu au unde munci, nu pot munci, dar și unii care și-au făcut o meserie din asta, care nu vor să muncească.

Săracul devine incomod, obositor. Statul face recensăminte ale săracilor, îi cataloghează și le distribuie ajutoare. Mai mult se încearcă instituționalizarea lor. Sunt însă puțini cei care acceptă. Nu vor să renunțe la libertatea lor de a fi săraci, la demnitatea lor de oameni liberi.

Săracii nu trebuie marginalizați, nu trebuie răniți în demnitatea lor. Cum să fie ajutați? Printre cei care caută răspuns la astfel de întrebări este Vincențiu de Paul, preot tânăr. Pentru el, săracii sunt oameni ca toți oamenii, care merită același respect, oameni care traversează o perioadă de criză, din vina lor sau a societății. Sunt persoane după chipul și asemănarea lui Dumnezeu care nu trebuie disprețuiți ci ajutați.

Cum?

În primul rând considerându-i egali noștri, ai tuturor. Adresându-le o vorbă bună, pansându-le rănilor, în special cele sufletești, făcându-i să câștige încredere în Dumnezeu și în ei, făcându-i să se simtă egali și importanți.

De cine?

Răspunsul nu a fost și nu este simplu. În toate timpurile instituțiile statului au încercat să-i ajute pe cei aflați în nevoie. Dar ajutorul lor, datorită caracterului global și larg al legilor este impersonal. Oamenii sunt diferiți, nu sunt doi oameni la fel, nu reacționează la fel la aceiași stimuli, la aceleași atitudini.

Într-o lume săracă, Vincențiu a avut inspirația divină de a implica persoanele laice în activitatea de ajutorare a celor în nevoi. A găsit receptivitate mai ales la femei de toate categoriile, de la țăranici și muncitoare până la cele din înalta societate. El a înființat primele asociații caritative formate din laici. Spiritul său a trecut prin veacuri și activitatea caritativă inițiată de el a avut succes.

După aproape două secole Frédéric Ozanam, un tânăr student însuflețit de spiritul lui Vincențiu, dă o nouă amploare activității caritative în numele lui Cristos. Conferințele vinčențiene înființate de el își prelungesc activitatea până în zilele noastre. Ele îl au mereu pe Isus în fruntea lor, spiritualitatea este punctul lor forte. Orice este posibil dacă crezi în Dumnezeu. Dacă nu ai decât puțin, poți totuși oferi mult cu Cuvântul Domnului.

II. În România post revoluționară.

Rănilor sunt adânci. Inerția este mare. Oamenii sunt contradictorii. Economia de piață își începe existența și face victime. Condițiile Franței lui Vincențiu și Ozanam sunt și în România de azi. Săracii sunt din ce în ce mai mulți: oameni fără acoperișuri, copii abandonati, care își duc viața pe străzi, familii întregi înfometate. Îi știe cineva, îi vede cineva? Statul vorbește despre protecție socială, dar este depășit de situație.

Biserica a fost întotdeauna cea de care s-au apropiat cei în lipsă și cu dureri. Sugrumată 45 de ani, blamată, interzisă, Biserica a rezistat și a găsit mereu posibilitatea să ajute. Iar românul nu și-a pierdut niciodată credința în Dumnezeu. Pe lângă Biserici se organizează grupuri de laici care ajută pe cei bătrâni, pe cei neajutorați în numele lui Isus Cristos. Nu sunt neapărat organizați din punct de vedere juridic, dar ei simt că trebuie să ajute, și o fac.

Pe lângă Bisericile catolice se organizează filiale Caritas. Membrii lor, coordonați de preoții parohi îi ajută pe bătrâni, organizează activități caritabile, ajută la distribuirea ajutoarelor venite din străinătate. Membri lor lucrează macrameuri, cos goblenuri pe care le valorifică, și cu banii obținuți ajută Biserica și pe cei nevoiași¹.

Tradiția carității nu s-a pierdut în România. Dar a face caritate nu este același lucru cu a lăsa un bănuț în mâna unui cerșetor. Caritatea impune responsabilitate din partea celui care o practică. Altfel, ea poate deveni dăunătoare. Important este că românii au început să se întrebe ce este adevărata caritate, să caute și să afle răspunsuri în tradiția internă, dar, mai ales în experiența externă, adusă în țară, cu generozitate de surori misionare din diferite congregații caritative sau de reprezentanți ai unor asociații caritative internaționale.

Așa cum Vincențiu în vremea lui dădea ”drept mănăstire” pentru Fiicele Carității, ”străzile orașului”, fără uniforme și fără voturi solemne, tot astfel începutul vieții vinčențiene în România este simplu, mai puțin interesat de forma juridică cât de activitatea în sine. Marea majoritate a conferințelor nu știau prea multe la început, dar membrii lor erau plini de entuziasm, dornici de a-și manifesta dragostea față de aproape, ajutându-l, convinși fiind că mergând în urma lui Cristos nu vor putea greși. Apoi, cu timpul au învățat din materialele obținute, din întâlnirile organizate, din experiența altora sau pur și simplu din experiența proprie. Prin activitatea desfășurată asociațiile vinčențiene s-au impus în comunitățile locale.

III. Și se acționează...

Ce reprezintă dragostea creștină pentru cel de lângă tine, ce reprezintă mișcarea vinčențiană laică și fondatorul ei Frederic Ozanam în ziua de astăzi, toate acestea au primit răspunsul încă din primele clipe ale anului 1990 prin Ioan Ploscaru, pe atunci Episcopul greco-catolic de **Lugoj**, una dintre cele mai ilustre personalități ale Bisericii Române Unite cu Roma din țara noastră, care, cu toate că a pătimit mulți ani de detenție și de izolare, a iubit. A iubit mai mult ca oricine și ca orice.

Prin intermediul legăturilor sale cu Franța și în special cu Parisul vinčențian, Episcopul Ploscaru a înființat în dieceza sa prima organizație laică vinčențiană de după 1989 din România. Grupul a preluat numele de Conferința ”**Coborârea Sfântului Spirit**” și a fost constituit mai ales din membri tineri care s-au încumetat să pășească pe urmele dragostei și a credinței.

---

¹ Vezi parohia Sf. Iacob din Câmpulung Muscel

Din păcate, acest nucleu din Lugoj s-a destrămat cu timpul, în ultimii ani practic dizolvându-se. În prezent se fac încercări de a reînvingora mișcarea vinčențiană la Lugoj, pași concreți făcându-se sub directa îndrumare a Episcopului actual al Diecezei, Alexandru Mesian.

Astăzi sarbătorim 10 ani de activitate vinčențiană laică în România, sărbătorim de fapt 10 ani de la constituirea acestei prime organizații la Lugoj în 1990.

Aducem un prinos de recunoștință Arhiepiscopului Ioan Ploscaru, decedat la Lugoj în 31.07.1998 pentru a fi fost primul promotor al iubirii și dragostei vinčențiene în România.

În 1990, imediat după revoluție, Congregația ”Inima Neprihănită a Sf. Fecioare Maria” din cadrul Bisericii greco-catolice române, fondează organizația cu caracter umanitar caritabil numită ”Asociația Solidarității Umane din România” (ASUR). În octombrie 1990 se înființează o filială în **Ploiești**, filială care funcționează și astăzi. Asociația sprijinea bătrâni săraci, bolnavi singuri, ducându-le alimente la domiciliu. Activând în această asociație, președinta Margareta Alexandrescu, are ocazia să-l cunoască pe Domnul Jacob Conroy din Anglia. În mai 1993 acest domn aduce la Ploiești un prim lot de ajutoare. Tot prin Domnul Conroy, la inițiativa secretarului general al ”Serviciului de Ajutor Maltez” cu sediul în Cluj, se înființează la Ploiești o filială a acestuia. Și această filială activează și astăzi. În luna octombrie a aceluiași an, 1993, Domnul Conroy aduce un nou transport de ajutoare în România și impresionat de activitatea colectivului de voluntari din Ploiești propune organizarea unei Conferințe vinčențiene. El însuși vinčențian, trimite în decembrie al aceluiași an un pachet conținând materiale informative despre mișcarea vinčențiană: regulament, istoric, viața și activitatea lui Frédéric Ozanam, model de proces verbal etc.

Doamna Margareta Alexandrescu s-a ocupat de traducerea documentației primite. Multe persoane creștine din biserica greco-catolică și ortodoxă s-au arătat interesate de desfășurarea unei activități vinčențiene. Era nevoie însă de un sediu, iar domnul Conroy promite că va finanța cumpărarea acestuia. În paralel au început și demersurile pentru obținerea personalității juridice a asociației. Providența a lucrat și a permis ca în 18 aprilie 1994 să fie cumpărată casa și în 17 mai 1994, în această casă să aibă loc reuniunea de constituire a asociației. Personalitatea juridică a fost obținută abia în 3 ianuarie 1995, datorită răspunsului întârziat al Departamentului Cultelor din București. Conferința s-a numit ”**Sf. Maria Goretti**”. În paralel, președinta asociației vinčențiene ”Sf. Maria Goretti”, Margareta Alexandrescu, a informat forurile de la Paris despre mersul conferinței, și în 13 martie 1995, conferința din Ploiești a fost agregată la marea familie vinčențiană mondială. De asemenea, documentația despre activitatea vinčențiană este transmisă preotului Petru Păuleț din Câmpulung în speranța organizării și a altor conferințe vinčențiene.

Activitatea desfășurată de conferința ”Sf. Maria Goretti” a fost de la început și până astăzi aceea de a ajuta cu predilecție pe cei aflați în nevoi. După spusele președintei ”Permanent ne-am rugat la Dumnezeu să ne scoată în cale oamenii necăjiți, care au nevoie de ajutor material și spiritual și, în același timp ne-am rugat pentru Binefăcătorii noștri. S-au organizat conform regulamentului vizite la familiile sărace și distribuirea de ajutoare ca: hrană caldă, pachete cu alimente, donații de îmbrăcăminte, medicamente și chiar sume de bani atunci când situația o impunea. Au ajutat familii sărace, de șomeri, cu mulți copii, bătrâni săraci și suferinzi și mai ales persoane handicapate fizic.

În toată activitatea s-a pus un accent deosebit pe spiritualitatea vinčențiană, adică trăirea Evangheliei. În toată activitatea asociației s-a încercat menținerea a două aspecte: caritatea și apostolatul.”

Conferința din Ploiești nu a fost sprijinită din punct de vedere spiritual de preotul greco-catolic, acesta fiind mai în vârstă și mai ales, nelocuind în Ploiești. În prezent există promisiunea unui ajutor mai pregnant dat de preoții romano-catolici din Ploiești. Meditațiile s-au ținut sub îndrumarea președintei, și au avut ca tematică în special fragmente din Evanghelie, legate de vocația vinčențiană.

În Ploiești majoritatea membrilor vinčențieni sunt de confesiune ortodoxă și greco-catolică, persoane în vârstă, pensionari și mai ales femei.

Revoluția din 1989 a dat parcă aripi românilor. I-a făcut pe unii dintre ei să fie mai buni, mai dornici de a-și ajuta aproapele. Acum pot să-și recunoască credința pot să ajute în numele credinței. Dar în România este multă sărăcie. De situația din România află acum și străinătatea care a urmărit Revoluția televizată. Asociații umanitare strâng ajutoare pentru cei aflați în nevoi. Ele sunt aduse în țară și în marea lor majoritate sunt distribuite prin intermediul bisericilor. Și la parohia din **Câmpulung Muscel** sosesc ajutoare care trebuie distribuite. Voluntari, dintre enoriași se oferă să ajute. Astfel se desfășoară primele activități de voluntariat în Câmpulung Muscel și nu numai. Pentru a sprijini această activitate se înființează în Câmpulung Muscel o filială a Asociației ”Caritas. Solidaritatea Catolică” București. Președinte al acestei filiale este preotul romano-catolic Petru Păuleț. Pentru obținerea de fonduri, membrii asociației lucrează macrameuri, goblenuri care sunt, nu ușor, valorificate, în special în străinătate. Fondurile obținute sunt folosite alături de ajutoarele venite din străinătate pentru ajutorarea bătrânilor și familiilor catolice aflate în nevoie.

În 1990 - 1991 în parohia din Câmpulung Muscel sosește sora Agnes Sevlín, membră a Congregației ”Surorilor de Caritate ale Sf. Apostol Paul”. Pentru început se organizează în vara lui 1991 o tabără de vară de limbă engleză sub conducerea surorilor acestei congregații. Tabăra a avut mult succes și de atunci s-a organizat în fiecare an. În anii următori surorile ajutate și de Michael Gordon, voluntar englez, organizează și o grădiniță, în care lucrează voluntari români. Sub îndrumarea surorilor și cu ajutorul lor, grădinița a devenit astăzi Școala Sf. Iacob, recunoscută la nivel local, dar și național. Aceleași surori, în principal sora Agnes, sunt mesagerele carității, a acelei carități veritabile făcută în numele celui mai mare reprezentant al carității, în numele lui Isus Cristos.

Ca de obicei în preajma Crăciunului, spiritul de iubire, de ajutorare devine mai viu. Așa s-a întâmplat și în noiembrie 1994. Preotul paroh anunță în câteva cuvinte, la predică dorința de a funcționa și în Câmpulung Muscel o asociație caritabilă care pune la loc de frunte spiritualitatea membrilor săi și activitatea spirituală a lor, dusă chiar până la apostolat. Cei care doresc să participe vor lua legătura cu Gordon și sr. Agnes. Sunt mulți cei care doresc, și provin din diferite categorii sociale: muncitori, funcționari, profesori, ingineri, femei casnice, persoane active sau pensionare care doresc să învețe să practice caritatea în numele celui Sfânt.

Primele întâlniri au loc în bucătăria grădiniței în seara de vineri, după liturghie. Sunt 24 de persoane, împreună cu sr. Agnes, Gordon și preotul Petru Păuleț.

Primele întâlniri sunt destul de timide, se începe cu o rugăciune, apoi lectura din Evanghelie, urmată de meditații care constituie punctul principal. Preotul Păuleț, ca îndrumător spiritual este prezent la toate aceste întâlniri. Pentru a putea porni însă pe drumul carității, este absolut necesară înțelegerea motivației ei spirituale. Dar caritatea

are nevoie de obiect. Ea nu trebuie să aibă limite legate de apartenența la o anumită confesiune, de apartenența la o anumită etnie. Membrii asociației obțin de la Primăria municipiului o listă cu persoane defavorizate, lipsite de posibilități materiale.

Asemeni îndemnului lui Cristos, vincentienii din Câmpulung Muscel se împart în grupe de câte doi și cu adresele în mână și Isus Cristos în inimă, încep să bată la ușile celor de pe listă. Uneori ușile se deschid cu bunăvoință, cei din spatele lor ascultându-i, deschizându-și ei înșiși sufletul. Alteori sunt trântite, se spun vorbe grele. Intențiile bune nu sunt întotdeauna bine înțelese, dar se merge înainte. Voluntarii, deși fără cunoștințe oficiale despre o anchetă socială, alcătuiesc fișe, încearcă să-i înțeleagă pe cei care îi primesc și li se confesează, dar și pe cei care nu vor să îi asculte. Vizitele se fac în cursul săptămânii, iar vinerea, la întâlnirea săptămânală fiecare grupă, prezintă situația familiilor vizitate, face propuneri de ajutor sau nu. Dacă se hotărăște ca familia să fie ajutată, grupa respectivă devine responsabilă de oferirea ajutorului. Se lucrează în comun, hotărârile sunt ale tuturor chiar dacă sunt votate numai de o majoritate.

Ajutoarele care pot fi oferite sunt în îmbrăcăminte, alimente, o vorbă bună și mai rar bani. Distribuirea lor se face direct la domiciliul familiilor de către grupele responsabile. Nu este ușor. Familiile luate în evidență sunt pe toată raza orașului și voluntarii nu au decât multă credință, disponibilitate de a ajuta și brațele lor, uneori câte o mașină personală sau mașina preotului. Întreaga activitate de tip vincentian este desfășurată, din punct de vedere oficial prin intermediul filialei Caritas.

Noii vincentieni au însă nevoie de un sediu, de un punct unde să poată fi ei căutați de cei care au nevoie de ajutor. Pr. Petru Păuleț pune la dispoziția asociației un apartament aflat la parterul unui bloc, donat de una din enoriașele catolice, Maria Tilszon, bisericii. Sediul trebuie însă amenajat. Se muncește cu entuziasm. Gordon ajută și îndrumă activitatea de renovare. Iată că el este gata și în 22 iunie 1995 este sfințit de însuși Arhiepiscopul de București Ioan Robu, care astfel se bucură alături de vincentieni de activitatea lor.

Acum sediul este deschis în fiecare sâmbătă celor care vor să ceară ajutor. Și sunt destul de mulți. În prezent sunt peste 600 de familii care au fost ajutate însumând un număr de aproximativ 2.500 de persoane. Prin bunăvoința unor sponsori din afară, din Anglia și Franța, aceste familii au fost ajutate cu îmbrăcăminte, alimente, rechizite școlare, cadouri de Crăciun, Paști, Ziua copilului, cu bani pentru plata întreținerii, a luminii, pentru introducerea de gaze, pentru butelii, pentru medicamente. Membrii asociației au organizat o activitate de strângere de fonduri pentru tânărul Bogdan Ovidiu, pentru care era vitală o operație în Franța. Vincentienii au bătut din ușă în ușă explicând, convingând, reușind astfel să obțină o sumă care i-a fost de ajutor. Băiatul a fost operat, se simte bine și este student în Pitești.

În familiile ajutate sunt descoperiți copii care au abandonat școala din diferite motive. Pentru ei se organizează activități didactice la sediul asociației începând din ianuarie 1996. Prin bunăvoința unor sponsori ei vor beneficia începând cu luna februarie 1996 de un nou sediu amenajat într-o casă particulară, devenită proprietatea Asociației Caritas. În acest sediu lucrează de trei ori pe săptămână vincentiana Ruxandra Rădulescu, profesoară pensionară de fizică, alături de o asistentă socială și voluntari din Anglia.

Un număr din ce în ce mai mare de familii sunt recomandate pentru "Coșul de pâine", acțiune de distribuire a supei și pâinii de trei ori pe săptămână. Acțiunea este desfășurată și finanțată de Surorile de Caritate ale Sf. Apostol Paul. Cum solicitările de ajutor erau foarte mari, în anul 1999 s-a distribuit numai pâine unui număr de aproximativ 140 de persoane direct de la un centru de pâine în prezența unui vincentian. Distribuirea se făcea tot de trei ori pe săptămână. Până în 1997, din punct de vedere legal activitatea vincentiană s-a desfășurat sub egida filialei Caritas din Câmpulung

Muscel. Dar la 19 octombrie 1997 Asociația Sf. Vincențiu de Paul - Conferința **Sf. Iacob**, primește personalitate juridică proprie. Trebuie menționat că nu a durat decât o lună pentru obținerea personalității juridice, timp record, ținând cont că sunt necesare aprobări de la Departamentul pentru Culte, de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aprobări care sunt și ele precedate de alte aprobări și autorizații locale.

De menționat că Asociația "Sf. Vincențiu de Paul" - Conferința Sf. Iacob din Câmpulung a fost agregată la Paris în 10 februarie 1997.

Un loc important în activitatea vinčențiană din Câmpulung Muscel îl ocupă activitatea spirituală. Pe lângă meditațiile din fiecare zi de vineri, pe marginea lecturii din Evanghelia duminicii viitoare, conferința din Câmpulung a organizat ore de adorație în biserica din Câmpulung, dar, și în capela de la Curtea de Argeș. Impreună au participat la sfințirea bisericii de la Motru, întreaga excursie constituindu-se ca un adevărat pelerinaj. Tot astfel se poate vorbi și despre deplasarea la București cu ocazia vizitei Sfântului Părinte, când vinčențienii au fost cei care au condus Rozariul și rugăciunea în autobuze.

În prima duminică a lunii noiembrie se organizează o întâlnire de pomenire a morților. Cei care doresc pot face donații în bani sau lucruri, care sunt prezentate ca daruri la liturghie. Liturghia este urmată apoi de o masă prietenească în curtea bisericii.

Vinčențienii sunt întotdeauna prezenți în activitățile bisericii dacă este nevoie de ajutorul lor.

Toate aceste activități primesc sprijinul spiritual și material al preotului Petru Păuleț aflat alături de vinčențieni încă din primele clipe.

Asociația ajută un procent de peste 90% familii de confesiune ortodoxă, acest lucru având un impact pozitiv asupra comunității. Totuși activitatea de vinčențian nu este ușoară. Încet, încet sunt persoane care oboresc și astfel membrii activi rămân puțini. Astăzi mai sunt activi numai 7 membri, 5 femei și doi bărbați. De menționat că Sr. Agnes a plecat în parohia din Motru, iar Michael Gordon a trecut la cele veșnice. Pe lângă aceștia mai sunt aproximativ trei, patru simpatizanți care își oferă ajutorul.

Activitatea vinčențiană a fost mediatizată în presa locală și la televiziunea locală. Inaugurarea sediului a constituit subiectul unui articol apărut în revista "Actualitatea Creștină".

La **Miercurea Ciuc** se organizează o conferință vinčențiană sub îndrumarea și sprijinul Conferinței "Sf. Ștefan" din Paris. Conferința este înregistrată sub numele de "Fundatia **Szent Tamás** Társaság" și este înregistrată cu nr. 46 din 1994. În același an conferința este agregată la Paris. Conferința și-a propus ca scop principal sprijinirea fizică, materială și spirituală a celor aflați în nevoie, sub conduita spirituală a venerabilului Frédéric Ozanam.

Dintre evenimentele importante ale Conferinței se pot enumera următoarele:

- în anul 1995 s-a obținut bursa pentru trei studenți la „filarmonie die donatii,„;
- în anul 1996 s-a plătit spitalizarea pentru o femeie bolnavă de inimă;
- în anul 1997 s-a luat legătura cu Asociația "Terre et Racin" din Franța și s-a amenajat un teren de joacă pentru orfelinatul din Miercurea Ciuc;
- în anii 1998 și 1999 s-a colaborat cu Asociația "CCRES" din Franța;
- Printr-un proiect aprobat de Consiliul General SVP din Paris s-a construit un centru vinčențian polivalent unde se desfășoară mai multe activități: curs de limbi străine, spălătorie, curs de informatică, intermediere în procurarea de medicamente, toate gratuit. In centru funcționează și un cabinet medical, întâlniri ale depedenților de alcool, alte întâlniri ale comunității vinčențiene.

Conferința se compune din familii, vârsta membrilor săi fiind între 30 și 50 ani. În munca de caritate sunt însă ajutați și de copii între 13 și 18 ani. Membri sunt ingineri, medici, funcționari, muncitori. De la început îndrumător spiritual este Pr. Gergely István de la parohia Sf. Pavel din Miercurea Ciuc. Conferința are relații bune cu celelalte 8 conferințe din zona Covasna – Harghita - Mures.

În 1990 la **Trei Sate** se înființează Asociația Femeilor Creștine din Trei Sate. Primele activități constau în organizarea de întâlniri și spectacole cu scopuri de binefacere pentru obținerea de fonduri, pentru pachete de Crăciun și celelalte sărbători, atât pentru copii cât și pentru nevoiașii în vârstă.

Famiiliile din sat aparțin celor trei tipuri de confesiuni: catolic, reformat și unitarian. Nu există un grup majoritar. Toți confruntându-se cu aceleași greutăți, încearcă să le depășească în comun, sprijinindu-se reciproc.

Primele informații despre mișcarea laică vinčențiană le primesc de la Conferința Sf. Toma din Miercurea Ciuc. Are loc o primă întâlnire a membrilor fondatori care a constituit și prima adunare generală a conferinței vinčențiene, ”Árpádházi Szent Margit (Sf. **Margareta**)”. Activitatea vinčențiană continuă astfel activitatea caritativă începută în 1990 de Asociația Femeilor Creștine. Membrii fondatori au fost bucuroși să facă parte din Uniunea constituită la nivel național și mai ales să aparțină mării familii vinčențiene cu sediul central la Paris.

Activitatea nu a cunoscut o deschidere oficială, sediul fiind stabilit într-o casă veche aparținând bunicilor președintei asociației, Joo Ilona, pusă la dispoziție în stil vinčențian, gratuit. Personalitatea juridică a fost obținută prin Sentința Civilă nr. 1731 abia în 12.11.1999. Vinčențienii din Trei Sate desfășoară trei tipuri de activități:

- de realizare de fonduri;
- caritativă;
- spirituală.

Activitatea are un impact pozitiv asupra comunității locale. La sediul conferinței se organizează ore de rugăciune în comun. Nefiind preot catolic în sat, îndrumătorul spiritual este preotul unitarian. Activitatea este însă recunoscută și susținută și de preoții catolic și reformat care păstoresc în acest sat.

Membrii conferinței sunt în general văduve de țărani sau persoane casnice care se ocupă cu agricultura, dar și muncitoare, învățătoare, educatoare, o funcționară și o soră medicală. Vârsta lor este între 30 și 80 de ani, cu un procent de 99% femei.

Parohia Sacré Coeur din **București** are o istorie mai aparte. A fost înființată la 1 decembrie 1991. Nu s-ar putea vorbi despre această parohie și probabil că ea nu ar fi existat dacă nu ar fi fost Prințul Monsenior Vladimir Ghika și Congregația ”Fiicele Carității ale Sf. Vinčențiu de Paul”, a căror activitate, chiar după 40 de ani de persecuție și tăcere nu a putut fi uitată.

O dată cu înființarea parohiei, enoriașii au simțit că au obligația să lege prezentul de trecut, adică de spiritul vinčențian, Sf. Vinčențiu de Paul fiind patronul secundar al bisericii nou înființate.

De la început, în jurul părintelui paroh Ion Ciobanu s-a format un grup de enoriași care s-au implicat mai mult în activitățile parohiale, caritative, sociale, organizatorice, religioase etc. Astfel, odată cu parohia a început și s-a dezvoltat apostolatul caritativ și apostolatul rugăciunii.

Chiar dacă s-a auzit despre organizațiile de laici vincentzieni recunoscute oficial, cei din parohia Sacré Coeur, convinși fiind că lucrează în spirit vincentzien nu s-au grăbit să oficializeze activitatea considerând că pentru a trăi Evanghelia, a trăi credința și a face bine celor din jur, asemeni Sf. Vincentiu de Paul, recunoașterea oficială este un lucru secundar. Totuși, la îndemnul surorilor vincentziene din Anglia venite la București la 18 noiembrie 1997, este înființată Conferința **Sf. Iosif Muncitorul** care va fi agregată la Paris la 23 noiembrie 1998 având 30 de membri fondatori.

Săptămânal, fiecare membru este prezent în biserică timp de 3 ore pentru rugăciune, îndrumare spirituală și pentru asigurarea pazei și curățeniei. Tot săptămânal sunt organizate și activități de croitorie, vizitarea bolnavilor, răspândirea presei catolice, ajutor social la domiciliu. Lunar au loc întâlniri cu grupul de rugăciune, consfătuiri, discuții. De două ori pe an se organizează agape cu toți enoriașii parohiei și invitații lor. Programul spiritual desfășurat constă în: devoțiuni la Inima Preasfântă a lui Isus, Sfântul Rozariu zilnic, adorație euharistică vinerea, rugăciuni în cinstea Sf. Vincentiu de Paul și în cinstea Monseniorului Vladimir Ghika. Activitatea se desfășoară de la început sub îndrumarea spirituală a preotului paroh Ioan Ciobanu.

Credincioșii se cunosc între ei, sunt uniți, problemele se rezolvă ca în familie. Activitatea caritativă nu se referă numai la enoriașii romano-catolici. Membrii conferinței sunt în majoritate femei între 60-65 de ani.

La **Reșița** primele informații despre activitatea vincentzienă s-au primit în 1992 când o delegație a decanatului de Graz / Austria a venit în vizită la Reșița. Printre cei veniți era și Domnul doctor Alois Fauland, pe atunci președintele SVP din Austria. El a vorbit pentru prima dată reșițenilor despre SVP, despre spiritualitate vincentzienă. Cu ajutorul preotului decan Iozsef Csaba Pal din Reșița s-a format un nucleu vincentzien care s-a dezvoltat în continuare. Întâlnirile aveau loc regulat la sediul parohiei. Prin Hotărârea Judecătorească nr. 19 din 1 octombrie 1992 asociația capătă personalitate juridică. Denumirea spirituală este: Conferința **"Maria Zăpezii"**.

Activitatea începe să se amplifice, tot mai multe persoane vin să ceară ajutorul asociației sau al parohiei. Asociația nu oferă numai sprijin material ci oferă celor nevoiași o reculegere spirituală adecvată. În cei opt ani de activitate s-au oferit lunar, trimestrial sau cu prilejul sărbătorilor creștine persoanelor defavorizate o cantitate de alimente de bază cum ar fi: ulei, făină, zahăr, orez, gris. De asemenea s-au oferit ajutoare sub formă de îmbrăcăminte, încălțăminte, mobilă, vacanțe de neuitat pentru copii în tabere, s-au organizat excursii și pelerinaje. Sediul conferinței se afla într-un spațiu renovat situat la etajul Bisericii reformate din Reșița. Aici s-a amenajat o sală de întrunire, o magazie și o minibucătărie. De șase ani aici au loc întâlniri periodice pentru a stabili căile de urmat.

La 10 mai 2000, într-un spațiu închiriat de la Primăria Reșița, s-a inaugurat Centrul Social "Frédéric Ozanam". Aici există săli pentru grupe de copii, tineret și oameni de vârstă a treia. Coordonatoarea acestui centru este Jessie Crawford din Anglia. Ea are 23 de ani și a venit la Reșița să lucreze în SVP ca voluntară pe o perioadă de un an.

Îndrumătorul spiritual este preotul decan Iozsef Csaba Pal din Reșița care coordonează activitatea spirituală a membrilor, dar și a celor sprijiniți de asociație. El este ajutat la rândul său de capelanii care activează în Reșița. Pentru cei care sunt membrii aparținători altor confesiuni există relații foarte bune cu preoții greco-catolici, ortodocși, reformați și evanghelici din Reșița.

În prezent asociația are 45 de membrii. După vârstă, membrii se pot împărți precum urmează: între 51 și 60 de ani: 14 membri, între 61 și 70 de ani: 12, între 41 și 50: 9, între 21 și 30 ani 3, între 71 și 80 de ani: 2 și sub 20 de ani 1.

După confesiune ei sunt împărțiți astfel: 28 romano-catolici, 12 ortodocsi, 3 greco-catolici și 2 evanghelici luterani. Din punct de vedere al sexului sunt 32 de femei și 13 bărbați.

În prezent continuă bunele relații cu consiliile local și județean, cu primăria și centrele de ocrotire a copiilor, aziluri și alte instituții sociale.

Conferința are în evidență un număr de peste 200 de cazuri sociale atât din municipiul Reșița cât și din localitățile apropiate.

În **Bocșa Montană**, în 1992 surorile misionare aduc primele informații despre caritate în general și caritate vincentiană în special. Ele vin din Carintia - Austria și fac parte din Congregația Prețiosului Sânge al Domnului Isus Cristos și se numesc Sr. Eduardis și Sr. Gertrud. Când Domnul Fauland a vizitat conferința din Reșița, surorile i-au propus să aducă și în Bocșa spiritul vincentian. Cum în această zonă nu erau organizate filiale Caritas sau alte tipuri de asociații caritative, locuitorii Bocșei s-au bucurat foarte mult de ideea înființării unei asociații vincentiene.

Încă de la început membri asociației s-au întâlnit la două săptămâni, sub îndrumarea președintei și a preotului îndrumător spiritual Pr. Adalbert Jäger. Atunci când era necesar au avut loc și întâlniri mai dese.

Deschiderea oficială a avut loc la 8 decembrie 1995, în prezența Msgr. Sebastian Kräuter – în acea perioadă episcopul romano-catolic de Timișoara. Numele conferinței este legat de această dată și de hramul bisericii: **Neprihănită Zămislire**. Tot atunci a avut loc sfințirea și inagurarea sediului, aflat la demisolul casei parohiale. Amenajarea lui a fost direct coordonată de preotul paroh și s-a făcut cu fonduri donate din Austria și Germania, cu munca unor enoriași nu neapărat vincentieni. Personalitatea juridică s-a obținut prin Tribunalul Caraș-Severin cu nr. 116 / PJ / 1996.

Activitatea desfășurată de membrii asociației a constat în ajutorarea celor săraci, ajutorarea studenților, vizite la familii, îngrijirea unor bolnavi, vizitarea unor singuratici, organizarea de tabere pentru elevi și tineri, sprijinirea parohiei în unele activități cum sunt pelerinajele, etc., împărțirea unor ajutoare în haine și alimente obținute din diferite surse: Federația Caritas Timișoara, binefăcători din Austria și Germania care au făcut donații prin intermediul preotului paroh. Activitatea nu a ținut cont de religie sau apartenență politică. Activitățile s-au desfășurat pe raza orașului Bocșa și a celorlalte 6 comunități aparținând parohiei.

Membri vincentieni sunt de vârste și categorii sociale diferite, mai activi dovedindu-se tinerii și femeile. Din păcate asociația nu poate prelua toate cazurile sociale ale unui oraș de 27.000 de locuitori, resursele ei fiind limitate.

Spiritul vincentian începe să se extindă și pe teritoriul capitalei, a Bucureștiului. El găsește aici un teritoriu propice, oameni cu credință, dornici să ajute, dar și oameni care au nevoie de ajutor.

Astfel Doamna dr. Cornelia Zitta Dragoste din **București**, aflată la Reșița cu ocazia Rusaliilor, asistă la vizita delegației SVP din Graz. Ea află despre mișcarea vincentiană și întoarce acasă, hotărâște să înființeze și la București o astfel de asociație.

Primele întâlniri au loc cu persoane cunoscute din anturajul familiei, din cercul de prieteni și de enoriași. În câteva luni s-a constituit un grup de inițiativă care s-a ocupat de problemele înființării organizației, din punct de vedere juridic și organizatoric. Deschiderea oficială a avut loc la 23 decembrie 1993 în Biserica Bărăția din București, în prezența membrilor și a Pr. paroh Alexandru Cobzaru, Pr. Șerban Mihai și Pr. Emil Deac. Ca reprezentant al asociației din Graz a participat Domnul dr. Alois Fauland.

Conferința **Sf. Maria**, a obținut personalitate juridică la 15 decembrie 1993 prin Sentința Civilă nr. 74 / 1993 a Tribunalului sectorului 3, București.

Activitățile desfășurate de membri conferinței sunt :

- ajutorarea familiilor cu mulți copii;
- vizitarea la domiciliu a persoanelor singure, în vârstă sau handicapate;
- vizitarea bolnavilor provenind din asociație sau din alte asociații surori;
- organizarea de tabere la mare sau munte pentru grupe de 20 de copii;
- organizarea unor întruniri cu enoriașii din parohia "Sf. Cruce" după liturghia de dimineață în casa parohială – așa numite "cafeaua de dimineață", în cadrul cărora s-au organizat tombole;
- asistență medicală și stomatologică pentru membrii conferinței și credincioșii din parohiile catolice din București;
- colaborarea cu organizația de caritate italiană "Don Orione" cu sediul în comuna Voluntari.

Activitatea vincentiană în decursul celor 7 ani a avut un impact pozitiv asupra colectivității, atât la nivelul enoriașilor, cât și al celor care nu frecventează biserica. Colectivitatea a aflat de existența unei asociații care îi ajută pe cei nevoiași și în suferință și i-a sensibilizat progresiv pentru a avea o conduită creștină și caritabilă și a desfășura o activitate conformă ei în cadrul grupurilor sociale. Asociația a fost și este un exemplu de acordare a milei creștine aproapelui.

Întâlnirile membrilor sunt lunare, ele stabilind temele activității spirituale. Aceasta s-a desfășurat mereu sub îndrumarea spiritualului. De remarcă că actualul îndrumător spiritual Pr. Ionel Pojum a dat un nou avânt activității spirituale fiind deschis comunicării.

Membri asociației au vârsta cuprinsă între 25 și 65 de ani, în majoritate femei. Sunt români, germani, maghiari, de confesiune catolică și ortodoxă.

Doamna Viorica Damian activează ca membră a asociației vincentiene Sf. Maria în perioada 1993 - 1995 când i se propune să înființeze și să conducă o asociație vincentiană pe lângă biserica **Maica Îndurerată**, aflată într-un cartier marginal și plin de oameni nevoiași al Bucureștilor, **Bucureștii Noi**. Reușește destul de repede să formeze un nucleu și în data de 17 septembrie 1995 are loc ședința de constituire. Personalitatea juridică este obținută la 13 decembrie 1995 prin Sentința Civilă Nr. 253, și imediat la 15 decembrie are loc deschiderea oficială a activității Conferinței "Maica Îndurerată", în prezența membrilor asociației, a preoților, a unor persoane defavorizate: copii, bătrâni care, au primit daruri sub formă de alimente și dulciuri.

Sediul asociației se află situat în sala de festivități a parohiei mamă. Asociația a obținut agregarea la Paris în 9 decembrie 1996.

De menționat că se desfășura o activitate spirituală sub îndrumarea Pr. Gheorghe Cristescu și Pr. Martin Cabalaș, încă înainte de a ști câte ceva despre mișcarea vincentiană.

Membri asociației efectuează vizite la domiciliul persoanelor defavorizate, pentru a le duce alimente, îmbrăcăminte, rechizite școlare, medicamente. O dată pe lună se oferă unui număr de 40 copii de la internatul Liceului greco-catolic, un prânz, duminica după slujba oficiată de pr. Cristescu. Se organizează de asemenea tabere pentru copii în perioada vacanței, întâlniri la o cafeluță cu enoriașii bisericii, având scopul de a se cunoaște între ei și de a le împărtăși din activitatea desfășurată. Se organizează în fiecare an sărbătorirea zilei mondiale a vincentienilor, a Sf. Vincențiu de Paul și a Fericitului Frederic Ozanam. La astfel de festivități au participat și alte asociații, precum și invitați din Austria și din țară.

Activitatea asociației se desfășoară pe raza a două parohii romano-catolice, situate în două cartiere diferite, astfel că membri au trebuit să se împartă. La biserica "Maica Îndurerată", este îndrumător spiritual Pr. Cristescu și aici activează 6 membri. La "Sf. Cruce", îndrumați de Pr. Ionel și Pr. Ieronim activează 25 de membri. Preoții arată o largă deschidere spre mișcarea vincentiană, sprijinind-o, oferind sfaturi.

În cadrul întrunirilor festive au fost prezentate viețile Sf. Vincențiu de Paul și Fericitului Frederic Ozanam, s-au dezbătut aspecte legate de activitatea lor. În cadrul întâlnirilor au loc meditații pe teme din Evanghelie cu implicații în activitatea vincentiană.

Membrii asociației sunt de profesie inginer, medic, jurist, avocat, contabil, tehnician, asistent medical, studenți, persoane casnice, pensionare având vârsta între 22 și 60 de ani, numai femei.

După destrămarea Austro - Ungariei o parte din Banat a rămas sub stăpânirea sârbilor. Astfel, multe familii au rămas despărțite. După venirea comunismului, mulți au fugit din țară încercând să se rostuiască pe alte meleaguri. Așa s-a întâmplat și cu familia Anastasiei Jurănescu. Părinții și fratele au rămas în Iugoslavia, dar condițiile fiind dezastroase au reușit să plece în America. Rămasă în țară, Anastasia nu-și întâlnește timp de 17 ani părinții și fratele. Bunurile imobile au fost trecute în proprietatea statului. Din fericire, vila familiei nu a fost confiscată sau donată ci numai rechiziționată pentru a fi transformată în grădiniță pentru copiii celor de la Fabrica de ciorapi din **Timișoara**. După Revoluție, vila a fost restituită familiei care a donat-o pentru "Casa" românilor de pretutindeni. S-a înființat astfel "Fundatia Dr. A. Imbroane". Ea a oferit ajutor, burse pentru tineret. Astfel s-a aflat de existența vincentienilor de la Paris și a Universității lor din New York. Aflând de vizita Domnului dr. Alois Fauland la Reșița, doamna Jurănescu, l-a contactat și după un timp de corespondență, i-a solicitat o colaborare cu Fundația. Domnul Fauland a propus atunci înființarea unei conferințe vincentiene. Invitat la Timișoara, în prezența dumnealui, are loc înființarea asociației SVP și inaugurarea sediului la 1 aprilie 1995. Sediul asociației este în clădirea Fundației, dar și în clădirea școlii din apropiere. O parte din membrii Fundației sunt și vincentieni. Personalitatea juridică s-a obținut în același an, la 14 noiembrie.

La deschiderea oficială, a participat și Doamna dr. Cornelia Zitta Dragoste. Împreună cu dânsa, Domnul dr. Fauland, și doamna prof. Anastasia Jurănescu au fost primiți pentru binecuvântare de Mitropolitul ortodox al Banatului, Nicolae, și de Excelența Sa Msgr. Sebastian Kräuter, episcop al diecezei romano-catolice de Timișoara. Numele spiritual este Conferința "Sf. Gheorghe".

Au fost unele mișcări în conducerea asociației datorită necesității ca președintele să fie de confesiune catolică, dar totul s-a rezolvat favorabil.

Activitatea principală desfășurată de asociație a fost și este, ajutorarea celor nevoiași.

Cine sunt cei nevoiași?

- Sunt șomeri, împreună cu familiile lor. Acestora li s-a putut oferi, atâta timp cât au mai existat IAS-urile, o masă gratuit la cantina școlii. Alimentele erau asigurate de IAS. După desființarea lor, mamele au fost ajutate să-și găsească un loc de muncă în diverse familii pentru îngrijirea copiilor sau pentru curățenie. Se oferă copiilor școlari rechizite, iar celor preșcolari îmbrăcăminte;
- Sunt persoane în vârstă, care au primit masa acasa. De Paști și Crăciun s-au împărțit alimente și pachete bătrânilor de la Azilul de bătrâni din Timișoara;
- Sunt bolnavii de TBC sau SIDA. Pentru aceștia s-au procurat alimente și medicamente, prin colaborare cu Serviciul Maltez;
- Sunt copiii orfani, care au fost ajutați cu alimente, îmbrăcăminte, mașini de spălat etc. Pentru cei din cămin s-a reușit, în urma participării la un Congres în Belgia, stabilirea unor relații cu un fel de "Nași" care trimit lunar pentru fiecare din copii 14 DM, care se capitalizează și vor intra în posesia copiilor când ei vor împlini 18 ani și vor părăsi căminul.

Pentru a avea alimente care apoi să fie dăruite, s-au făcut deplasări în localitățile din jurul Timișoarei. Astfel s-au descoperit câteva cazuri sociale cu mult mai grave decât cele din oraș. Familii care au lucrat în CAP, dar nu erau localnice și care la desființarea acestora nu au putut primi pământ. Așa s-a întâmplat în comuna Peciu Nou, la 18 km de Timișoara. Prin bunăvoința primarului, s-a obținut o magazie, un fost depozit al fabricii de mobilă, care, prin ajutorul și donațiile unor săteni și întreprinderi a putut fi transformată într-un Centru de sănătate vincentian. Acesta a preluat 24 de familii cu 64 de copii care sunt ajutate cu alimente, pachete de sărbători, rechizite, haine și medicamente gratuite. De asemenea aici oferă consultații gratuite medici generaliști, pediatri, stomatologi.

Activitatea spirituală se desfășoară în bune condiții, chiar dacă îndrumătorul spiritual s-a schimbat, datorită plecării unui preot mai tânăr și înlocuirii sale cu un preot mai vârstnic, romano-catolic.

Membri asociației sunt în general femei, tinerii fiind aleși pe criterii de seriozitate în muncă și viața spirituală.

La **Brașov**, Marcela Sinka lucrând la Hospice "Casa Speranței", îl cunoaște pe Leo Edgar, vincentian din Anglia. Ideea SVP i se pare extraordinară, și considerând că este o binecuvântare să poți să-ți ajuți semenii aflați în situații dificile, ca un mesager al lui Dumnezeu se hotărăște să înființeze și în Brașov o astfel de asociație. În astfel ființă Conferința **Sf. Maria și Marta**. Primele întâlniri au fost entuziaste și i-au pregătit pe membri pentru efectuarea vizitelor în grup la familii.

Deschiderea oficială a activității a avut loc după data de 7 iunie 1997, după ce a fost primit codul fiscal. Sediul asociației permitea să aibă loc întâlnirile săptămânale, dar nu avea spațiu pentru lucru sau depozitare. Abia în iunie 2000 această problemă a fost parțial realizată. Obținerea personalității juridice a avut loc în 19 iunie 1997, prin Hotărârea Judecătorească nr. 94.

Asociația desfășoară următoarele activități: vizite în căminele familiilor nevoiașe (periodice), organizarea sărbătoririi zilelor de naștere ale copiilor bolnavi sau ale bătrânilor, vizitarea lor în spital, participarea la înmormântări, vizite de Crăciun, sărbătorirea Crăciunului la parohia catolică (separat pentru marea familie de săraci), în general participarea la evenimentele importante ale familiilor.

Obişnuiesc să-şi împărtăşească problemele, temerile, realizările rezultate în urma rugăciunilor pe care le fac pentru cei pe care îi vizitează, dar şi pentru cei care sprijină conferinţa, dându-i posibilitatea să funcţioneze şi să existe.

La început, conferinţa l-a avut ca îndrumător spiritual pe Pr. Iosif Csibi, un om deosebit de sensibil şi activ, care a fost transferat apoi la parohia Tg. Lăpuş.

Activitatea desfăşurată este făcută cunoscută prin revista Brassoi Lapok. Membri SVP sunt de diferite categorii sociale: ingineri, economişti, contabili, asistente medicale, muncitori, elevi, în proporţie de 70% tineri, 50% femei şi 50% bărbaţi.

Preocuparea pentru ajutorarea celor în nevoi există deopotrivă la oraş şi la sat. În comuna **Plăieşii de Jos** se înfiinţează în 1995 Asociaţia ”Spitex”, care avea drept scop îngrijirea vizitarea vârstnicilor, solitarilor la domiciliul lor. Această activitate a început să se deruleze în mod sistematic şi organizat în luna februarie 1995, datorită organizaţiei elveţiene Sammaritengruppe din oraşul Chur.

În 1996, Fundaţia de Întraajutorare Creştină din Miercurea Ciuc a câştigat un concurs prin programul Phare intitulat ”Vârstnicii din rural”. În acest cadru s-au organizat cursuri de pregătire pentru voluntarii din satele zonei, unde au participat şi membri ai asociaţiei Spitex. Aici, de la Domnul Albin Biro, fondatorul Fundaţiei, s-au aflat pentru prima dată date despre mişcarea laică vincentiană şi s-a vorbit despre ea ca un deziderat pentru activitatea viitoare.

Asociaţia ”Spitex” Plăieşii de Jos a obţinut personalitatea juridică prin Sentinţa nr. 31 din 13 septembrie 1995 la judecătoria Miercurea Ciuc. Ea are 29 de membri din care 7 au format conferinţa vincentiană. La aceştia s-a mai adăugat un membru în anul 2000. Avînd în vedere de similitudinea scopurilor celor două asociaţii, ”Spitex” şi vincentiană, nu s-a mai cerut personalitate juridică separată pentru Conferinţa vincentiană ”**Sf. Ecaterina de Alexandria**”.

Asociaţia îşi desfăşoară activitatea pe raza comunei Plăieşii de Jos, cu preponderenţă în trei din cele 5 sate care o compun. Se vizitează în mod sistematic oamenii vîrstnici, mai ales pe cei singuri, văduvi, bolnavi, imobilizaţi la domiciliu. Întotdeauna se orientează asupra stării de sănătate şi sufletească a celor care sunt vizitaţi. Este important contactul sincer şi deschis care se realizează cu prilejul acestor vizite. În timpul vizitelor se efectuează şi pansamente, eventual îmbăierea celor vîrstnici. Se împrumută diferite dispozitive persoanelor cu deficienţe motorii. Anual se organizează două trei evenimente pentru persoanele în vîrstă cum ar fi: ziua oamenilor în vîrstă, programe cu copii pentru ei, excursii de o zi pentru cei care sunt solitari, şi altele.

Au loc întâlniri în mod periodic cu membrii asociaţiei precum şi cu conducătorul spiritual, de 4-5 ori pe an. Doresc să organizeze o colaborare cu Ordinul Călugărilor Camilieni.

Îndrumător spiritual este preotul romano-catolic György Baláys din Tuşnad. Îndrumătorul spiritual este acelaşi de la început şi la fiecare întâlnire se obişnuieşte să se prezinte câte un episod din istoria SVP.

Membri comunei sunt în proporţie de 88% de confesiune romano-catolică, restul fiind ortodocşi, care însă până în 1949 au fost greco-catolici. Activitatea asociaţiei are în mod firesc în vedere pe fiecare om care este în situaţia de avea nevoie de ajutor şi acceptă sprijinul oferit. Asociaţia este în relaţii bune cu toţi membrii comunei şi datorită activităţii ei se poate spune că în Plăieşii de Jos nu mai sunt persoane singure, uitate, neglijate, izolate.

Membrii sunt trei bărbați și șase femei, trei învățători, patru casnice, un medic și un preot, două persoane peste 50 de ani, celelalte sub această vârstă.

În 1996 la parohia ”**Neprihănită Zămislire**” din **Drobeta Turnu - Severin**, vin în vizită trei măicuțe din Irlanda. Printre altele ele le vorbesc enoriașilor și despre mișcarea vincentiană. Au fost persoane interesate de această mișcare și atunci Sr. Agnes a revenit în parohie pentru a explica, pentru a îndruma organizarea unei astfel de activități și la Drobeta Turnu - Severin.

La început, grupul a fost mic și destul de timid, dar fiind încurajat și mai ales îndemnat să se roage mult, a primit har de la Dumnezeu și putere de a se angaja pe acest drum. Încet, încet au început să apară primii muguri și numărul membrilor a început să crească.

Pentru început s-au organizat adunări săptămânale în care se citea și se medita sub îndrumarea preotului paroh pericopa evanghelică a duminicii viitoare, se făcea un rozariu pentru ajutor deosebit.

Apoi s-au format grupuri de câte doi care au început să depisteze persoanele care aveau nevoie să fie ajutate: bătrâni singuri, bolnavi, persoane netransportabile și persoane cu probleme sociale deosebite. În această activitate au fost sprijiniți de unul din primii membri ai grupului dr. Gampe, care a oferit consultații gratuite, rețete și de Doamna asistentă Ana Giurcă, pensionară care răspundea de grup. S-a amenajat la parohie prin bunăvoința preotului un cabinet medical.

Deschiderea oficială a activității a avut loc la 4 octombrie 1997 în prezența Părintelui Iacob Gherghelucă, Sr. Agnes, o mică delegație de la Motru și a celor 10 membri. Împreună au asistat la Sf. Liturghie, împreună s-au rugat.

Pentru desfășurarea activității, fiecare grup de doi a primit în grijă un număr de persoane pe care să le viziteze și să le ajute. La întâlnirea săptămânală fiecare își prezenta activitatea. În acel moment nu exista nici un fond financiar, așa că s-a instituit cutia milei în care fiecare putea să depună un mic ajutor. Cei care mergeau să facă vizite duceau din surse proprii acestora pâine, biscuiți, fructe, paste făinoase, zahăr etc. Părintele paroh a donat reviste ”Actualitatea Creștină” care au fost împărțite de asemenea celor vizitați.

Sediul asociației este la biserică, întâlnirile ținându-se chiar în biserică astfel că nu a fost cazul unei inaugurări oficiale. Personalitatea juridică a fost obținută în 4 octombrie 1998, iar agregarea la Paris a fost în 23 noiembrie 1998.

Activitatea conferinței se desfășoară pe două planuri: spiritual și caritativ.

Activitatea caritativă constă din asistarea bolnavilor, bătrânilor, persoanelor cu probleme de sănătate, persoanelor care nu au posibilități materiale. Cei doi medici ai asociației oferă împreună cu asistenta consultații gratuite. Persoanele defavorizate social au fost ajutate cu îmbrăcăminte și alimente de bază. Îmbrăcăminte provenea din donații ale membrilor și a altor persoane, iar banii pentru alimente din banii Conferinței. Pentru copiii școlari s-au cumpărat rechizite. În general aceste donații s-au făcut cu ocazia marilor sărbători (Crăciun, Paști, Sf. Vincențiu de Paul), dar și atunci când a fost nevoie și posibil. Familiile din Gura Văii, Cerneți și Simian, afectate de dezastre naturale, au fost ajutate cu îmbrăcăminte, articole de uz casnic, veselă, etc. De 1 Iunie și de sărbători s-a oferit copiilor din grădinița patronată de biserică, dulciuri și iconițe.

Activitatea spirituală este și ea destul de bogată. Membri conferinței participă la meditații pe marginea unor texte din Evanghelie, pe marginea unor texte din ”Imitațiunea lui Cristos”. S-a studiat cartea ”Tatăl nostru” de părintele Claudiu Bonaventura și ”Sf. Euharistie sfințirea noastră” de Ramero Cantamalessa. Fiecare

membru a primit sub formă de copie xerox Litania Sf. Vincențiu de Paul, Rugăciunea Sf. Părinte Papa Ioan Paul al II-lea pentru anul jubiliar și o rugăciune către Sf. Fecioară Maria, patroana conferinței. Membrii conferinței au asistat la sfintele misiuni organizate în biserică. În fiecare marți, au fost aduși la biserică copiii de la grădiniță pentru a primi binecuvântarea cu Relicva Sf. Anton.

Ori de câte ori bolnavii sau persoanele în vârstă au dorit spovadă și să se împărtășească, a fost anunțat preotul, iar persoanele respective au fost pregătite să primească în bune condiții sfintele sacramente. Cu ocazia Miercurii Cenușii membrii asociației au împărțit cenușă sfințită bolnavilor la domiciliu. În timpul postului mare s-a făcut cu bolnavii și persoanele netransportabile Calea Sf. Cruci. Membrii conferinței au participat în număr destul de mare la întâlnirea cu Sfântul Părinte la București.

Îndrumătorul spiritual al conferinței este de la început Pr. Iacob Gherghelucă. Dânsul a fost permanent alături de vincențieni, ajutându-i atât spiritual cât și material (bani, reviste, iconițe, mașina, benzină etc. materiale de studiu pentru meditații).

Cu timpul conferința a primit în rândurile sale și membrii ortodocși care au dovedit că pot lucra în spirit vincențian. Membrii sunt în majoritate femei, pensionari, salariați, muncitori, intelectuali, elevi și studenți. Sunt mulți tineri care, chiar dacă nu sunt membri, sunt simpatizanți și oferă ajutor.

Conferința colaborează cu Forumul German, cu Biroul de etnie interjudețean și cu organizații vincențiene din țară și străinătate.

În anul 1997 Sr. Agnes, aparținând Congregației Surorilor de Caritate ale Sf. Apostol Paul, se stabilește în orașul **Motru**. Sora activase până atunci în orașul Câmpulung Muscel, unde, printre alte activități, organizase un grup de vincențieni. La Motru împreună cu Pr. Francisc Petruț formează un grup de voluntari care au ca scop ajutorarea familiilor sărace din această localitate.

Grupul avea în jur de 6 persoane și afla încet, încet de la Sr. Agnes despre mișcarea vincențiană. Au contacte cu conferințe care sunt deja formate, care au o așa numită tradiție acum în munca de vincențian. Se naște astfel dorința ca și la Motru să se organizeze o astfel de conferință care să adere la mișcarea laică vincențiană din România. Contactul cu această mișcare conduce la maturizarea grupului, la o organizare mai bună a activităților, mai responsabilă. În același timp spiritualitatea grupului devine din ce în ce mai importantă, începând să ocupe un loc predominant în activitate.

În această perioadă orașul Motru este vizitat de Leo Edgar, care împreună cu Sr. Agnes recomandă conferința la Paris pentru agregare. În noiembrie 1998 Conferința "**Sf. Ioan Botezătorul**" este agregată la Paris. Deși unii din grup se retrag, sunt alții care le iau locul, astfel că azi sunt 10 membri vincențieni.

La 9 iulie 1999 Conferința primește personalitate juridică prin Sentința Civilă Nr. 180.

Sediul Conferinței se află într-un spațiu închiriat de Pr. Francisc Petruț care este și îndrumător spiritual.

Activitatea conferinței constă în vizitarea săracilor, a bolnavilor, în ajutorarea cu îmbrăcăminte și produse alimentare, medicamente, etc. a persoanelor handicapate și sărace. Se organizează diferite activități educative pentru copii și tineret cum ar fi: ore de lb. engleză, calculatoare, excursii. Funcționează de asemenea o cantină pentru copiii săraci.

În ședințele săptămânale, împreună cu îndrumătorul spiritual se fac meditații pe marginea lecturii Evangheliei din duminica imediat următoare.

Activitatea conferinței are o influență benefică asupra comunității locale atât din punct de vedere material cât și spiritual.

Membri conferinței sunt bărbați și femei în aceeași pondere, cu o vârstă medie de 35 ani.

Asemeni celor din Trei Sate vinčențienii din **Bălan** au aflat despre ideea de vinčențian de la Conferința Sf. Toma din Miercurea Ciuc. Ea a apărut ca ceva firesc în viața comunității, deoarece aici chiar acționa o astfel de mișcare având aceleași scopuri ca mișcarea vinčențiană, dar care nu purta acest nume. Au fost de asemenea impresionati de faptul că vor putea face parte dintr-o mișcare internațională.

Grupul cu activitate caritativă s-a format la Bălan la 25 mai 1996, obținând personalitatea juridică la 9 septembrie 1996, prin Hotărârea Judecătorească nr.44 a Judecătoriei Miercurea Ciuc. Activitatea a devenit o mișcare vinčențiană la 23 noiembrie 1998. Primele întâlniri și activități vinčențiene au constituit completări ale activității desfășurate până atunci. Conferința a primit numele ”**Sf. Ioan Nepomuk**”. Până în prezent sediul este într-o sală de religie a parohiei catolice. S-a reușit achiziționarea unui apartament care va funcționa ca sediu, dar va mai dura până el va fi amenajat. Asociația desfășoară următoarele tipuri de activitate:

- ajutor acordat bolnavilor, săracilor și copiilor orfani;
- culturală: de ziua bătrânilor, de ziua mondială a bolnavilor; baluri organizate de Lăsata Secului;
- sponsorizarea bisericii și a școlii, pentru a putea face pachete pentru copii de Sf. Nicolae, de Crăciun, premii cu ocazia activităților culturale, științifice organizate de școală;
- spirituală, coordonată de îndrumătorul spiritual. În fiecare duminică după masa de prânz se întrunesc tinerii la casa de religie și dezbate anumite probleme ale vieții sub conducerea părintelui. Activitățile organizate de ziua bătrânilor sau de ziua bolnavului, la deschiderea și închiderea anului școlar încep cu o slujbă la biserică. Îndrumătorul spiritual este pr. Anton Pal, care a fost inițiatorul asociației și primul ei președinte. Majoritatea membrilor sunt de confesiune catolică, mai puțin trei. Comunitatea locală este formată din români și maghiari, catolici, ortodocși, protestanți și alte confesiuni. Pentru asociație nu are însă nici o importanță confesiunea celui ajutat.

Membri asociației sunt intelectuali, funcționari, comercianți, pensionari, sunt 15 femei și 16 bărbați de toate vârstele.

La **Iași** primele informații referitoare la mișcarea laică vinčențiană au fost primite prin Pr. paroh Pavel Chelaru și Pr. Petru Păuleț din Câmpulung Muscel.

”Ideea înființării unei conferințe la Iași ne-a bucurat, căci simțeam că un creștin trebuie să facă mai mult pentru aproapele aflat în situații deosebite, ca astfel să dobândească merite pentru viața veșnică.”

Întâlnirile au început să se desfășoare, mai mult sporadic, din primăvara anului 1997, pentru ca în septembrie al aceluiași an ele să devină regulate, săptămânale. Întâlnirile au loc într-un sediu provizoriu pus la dispoziție de preotul paroh. Conferința ”**Sf. Tereza a Pruncului Isus**” a obținut personalitatea juridică cu nr. 76 din 26 octombrie 1998.

Activitățile desfășurate în mod frecvent sunt acelea de a vizita pe cei care solicită sprijinul. Aceștia sunt ajutați material după posibilitățile asociației. Se fac vizite

la bolnavii psihici de la Spitalul grajduri, la marile sărbători. Sunt de asemenea vizitați copiii bolnavi de SIDA de la Casa Guliver. Membrii vincentieni se implică de asemenea în activitățile parohiei cum ar fi: oferirea de cadouri copiilor de Crăciun la începutul și sfârșitul anului școlar, efectuarea unor excursii cu ministranții, cu copiii, organizarea praznicului de Ziua credincioșilor răposați etc.

Ziua de întâlnire a membrilor asociației este luna, când se organizează o adorație perpetuă în biserică, cu Rozariu înaintea liturghiei, condus de vincentieni. De asemenea în timpul liturghiei, lectura și rugăciune credincioșilor o fac tot vincentienii. În cadrul ședinței este importantă meditația pe baza lecturii din Evanghelia acelei zile. În zilele Sf. Vincentiu de Paul și Fr. Frédéric Ozanam se organizează ore de rugăciune. Se organizează de asemenea activități de reculegere periodică în casele surorilor sau fraților din diferite congregații, la Iași, Traian - Roman etc.

La început îndrumător spiritual a fost Pr. Pavel Chelaru. Acesta plecând însă ca misionar în Kenya, îndrumător spiritual a devenit Pr. Isidor Iacovici care este ajutat de cei doi vicari Pr. Egidiu Condac și Pr. Iulian Fărăoanu.

Activitatea asociației este sprijinită de întreaga biserică locală, romano-catolică, atunci când situația o cere. Celelalte confesiuni cunosc activitatea, dar deocamdată participă numai la diferite întâlniri, fără însă a se implica în activitate.

Membri vincentieni sunt de toate vârstele, de la copii până la cele mai înaintate vârste.

Primele informații despre mișcarea vincentiană au fost aduse la **Pitești** de o persoană laică din Franța. Apoi au fost vizitați cei din Câmpulung Muscel și în sfârșit la Pitești a venit în vizită Leo Edgar căruia i s-au cerut informații referitoare la organizarea unei astfel de activități.

Prima întâlnire a fost organizată în vara anului 1998, în sala mare a parohiei romano-catolice din Pitești. La această întâlnire au participat aproximativ 30 de persoane. Subiectul a fost prezentarea Statutului mișcării vincentiene de către Sr. Agnes Slevin. Încă de la această întâlnire s-a format un grup de 20 de persoane care au participat cu consecvență și la întâlnirile ulterioare. Între timp au mai aderat și alte persoane, care au dorit să se pregătească bine și să afle cum pot depista, ajuta și susține pe cei în dificultate în spirit vincentian.

S-au stabilit întâlniri săptămânale, vinerea după amiază cu excepția unei vacanțe de o lună. Întâlnirile sunt pregătite cu bucurie, de unii chiar în scris. Sediul Conferinței "Sf. Petru și Paul" este pus la dispoziție de parohia romano-catolică. Conferința a obținut personalitatea juridică cu nr. 26 din 5 mai 1999.

Activitatea specifică desfășurată este educarea celor mici, având pentru aceasta o grădiniță, care, începând cu acest an are un local nou. Un alt scop important este depistarea persoanelor în dificultate (fizică, psihică, morală, spirituală, materială, socială). În funcție de problemele acute ale acestor persoane se organizează activitatea pentru a aduce o undă de speranță prin ajutorul oferit.

La întâlnirile săptămânale sunt exprimate ideile personale referitoare la Evanghelia duminicii următoare precum și modul de trăire autentică a acesteia în săptămâna ce urmează.

Fiecare caz ce trebuie rezolvat constituie o provocare pentru a găsi cele mai bune mijloace de rezolvare.

Încă de la început îndrumător spiritual a fost Pr. Iosif Cobzaru care este în același timp și sufletul activității desfășurate.

Activitatea asociației este deja bine cunoscută și este solicitată cu încredere în situații limită de semenii aflați în dificultate, indiferent de confesiune.

Membri asociației sunt în majoritate femei, de toate vârstele, aparținând unui spectru larg de profesii: medici, juriști, ingineri, psihologi, învățător, contabil, muncitor. Sunt de asemenea persoane casnice sau pensionare.

Asociația are relații bune cu Inspectoratul Școlar Județean și cu unele firme particulare.

Și la **Târgoviște** s-a aflat despre mișcarea vincentiană de la Conferința de la Câmpulung Muscel și de la Surorile de Caritate ale Sf. Apostol Paul care locuiesc în Târgoviște.

În aprilie 1999, un grup de 8 persoane încep să organizeze această activitate. După 2-3 întâlniri s-a hotărât să se ceară informații de la Conferința din Câmpulung Muscel referitoare la organizare.

Grupului inițial i s-au mai adăugat încă 13 persoane. Acum întrunirile aveau loc săptămânal, cu un program spiritual precis care a făcut ca activitatea în Conferința "**Sf. Francisc de Assisi**" să devină din ce în ce mai motivată și mai eficientă.

Deschiderea oficială a activității a avut loc la 11 septembrie 1999, când s-a întocmit actul de constituire, s-a format structura de conducere. Tot atunci s-a decis începerea vizitării familiilor care erau deja înscrise și apoi în funcție de necesități și posibilități acestea au început să fie ajutate aproape lunar cu alimente și îmbrăcăminte. Sediul este într-o sală a casei parohiale romano-catolice din Târgoviște.

Personalitatea juridică a fost obținută prin Sentința Civilă nr. 995 din 17 decembrie 1999.

Activitățile desfășurate constau în vizitarea la domiciliu a persoanelor sărace, cu mulți copii, în distribuirea de alimente, îmbrăcăminte, cumpărarea de medicamente pentru bolnavi. Sunt vizitate mai mult familiile de țigani care primesc pâine și sunt ajutate să se integreze în societate. Majoritatea familiilor ajutate sunt de confesiune ortodoxă, asociația bucurându-se de încredere din partea lor.

Întâlnirile sunt săptămânale, la început sâmbăta la ora 16, iar din mai 2000, vinerea la ora 19. În cadrul întâlnirii se citește o lectură din Evanghelie și după un moment de meditație, fiecare își spune punctul de vedere despre cum a înțeles și trăiește Cuvântul respectiv. La sfârșitul fiecărei întâlniri se fac rugăciuni speciale inspirate din Cuvântul citit.

Încă de la început îndrumător spiritual este Pr. paroh Balind, cu care s-au stabilit relații bune, prietenești.

Membri asociației sunt tineri, dar și persoane adulte, căsătorite, atât bărbați cât și femei. Relațiile cu oficialitățile locale sunt foarte bune.

La **Joseni** cei care au adus primele informații despre SVP au fost membrii Conferinței Miskde din Ungaria. Ideea a fost recepționată cu bucurie. Formarea grupului nu a fost o problemă deoarece toți cei care au aderat la mișcarea vincentiană au mai desfășurat activitate caritabilă în cadrul bisericii. Noutatea a constat în faptul că acum făceau cunoștință cu o mișcare spirituală, care le permitea o activitate mai largă. A luat astfel naștere Conferința "**Sf. Emeric**".

Cu deschiderea oficială a fost mai greu pentru că toți erau tineri, nu aveau sediu (și acum el este o problemă). Au reușit totuși să obțină personalitatea juridică cu nr. 8 la 13 ianuarie 2000.

Activitățile principale sunt acelea de vizitare și ajutorare a vârstnicilor și familiilor cu probleme sociale, păstorirea tinerilor și copiilor. Îndrumătorul spiritual este preotul parohiei, cu care relațiile sunt foarte bune și pe care îl ajută în continuare la toate activitățile desfășurate.

La **Onești**, primele informații despre Societatea Sfântului Vincențiu de Paul au fost primite de la frații vinčențieni laici din Câmpulung Mușcel prin Părintele Iosif Păuleș. Ideea de a ajuta cu entuziasm în spirit caritabil a prins contur și pe meleagurile central-moldave.

Prima întâlnire a avut loc în aprilie 1998, iar primele activități în iunie al aceluiași an. Primul sediu s-a situat la parohie după care Conferința ”**Sf. Iosif**” s-a mutat într-un apartament cumpărat. Actualmente Conferința își desfășoară activitatea într-un sediu nou. Personalitatea juridică a fost obținută în mai 2000. Activitățile desfășurate aici sunt:

- ajutorarea familiilor defavorizate;
- ajutorarea cu rechizite școlare a peste 250 de copii;
- masa copiilor de Paști, Crăciun și 1 Iunie;
- vizitarea bolnavilor (curățenie în casă, cumpărături, îngrijire).

Cu prilejul vizitelor efectuate, persoanele ajutate sunt îndrumate să meargă la biserică pentru spovadă și împărtășanie. De asemenea, în fiecare duminică se distribuie la domiciliu bolnavilor și oamenilor nepunctuoși textele duminicale.

Relațiile cu îndrumătorul spiritual au ramas ca de la început de o foarte bună colaborare. Trebuie remarcat faptul ca prezența mișcării în Onești a fost bine primită și apreciată de întreaga comunitate locală, indiferent de confesiune, ca de altfel și de oficialitățile locale.

Conferința ”**Sf. Anton de Padova**” din **București** s-a constituit ca urmare a activității pline de har desfășurată de Conferința ”**Sf. Maria**” și la îndrumările Domnului dr. Alois Fauland din Austria. Conferința a început să se dezvolte sub directa îndrumare a preotului spiritual, Pr. Petre Dâm, primele întâlniri desfășurându-se în mai 1994. În iunie 1994 Conferința a primit personalitatea juridică. Activitatea care se desfășoară se poate încadra pe vârste:

- Copii și tineret (tabere și excursii);
- Familii cu probleme sociale (vizite, dialoguri, rezolvări de situații în limita posibilităților);
- Batrâni (vizite, dialoguri, dorințe, rugăciuni în comun).

În anul 1999 membrii SVP au participat la ”Misiunea” organizată de Parohia ”**Sf. Anton de Padova**” din București. Relațiile cu îndrumătorul spiritual Pr. Petre Dâm sunt de la ”excelent în sus”, cum afirma președinta Conferinței. Activitatea este bine primită de comunitate, are un impact bun. Membrii, în general femei de peste 35 de ani sunt de profesii diferite.

Conferința ”**Sf. Vincentiu de Paul**” din **Sânmartin** / Harghita a fost înființată în urma începerii derulării unui proiect cu sprijin ”Phare” pentru sprijinirea oamenilor în vârstă la sfârșitul anului 1996.

Prin intermediul informațiilor și discuțiilor purtate cu dl. Laszlo Könczöl, președintele SVP – Germania, în anul 1997 s-a început efectiv activitatea conferinței. În anul 1998 s-a obținut agregarea de la Paris, iar în ianuarie 2000, personalitatea juridică.

Îndrumătorul spiritual, Pr. Wilhelm Kosza, este alături de activitatea vinențiană în tot ceea ce se organizează.

Conferința ”**Tuturor Sfinților**” din **Misentea** / Harghita își are rădăcinile încă din anul 1992 când, sub îndrumarea Dl. Albin Biro de la Miercurea Ciuc s-a activat în cadrul Fundației ”Ajutorarea vârstnicilor de la sate” ajutându-se un număr mare de persoane în vârstă, dar și copii. După ce această Fundație și-a oprit activitatea, cei din Misentea au dorit să continue această activitate în slujba aproapelui înființând conferința actuală în anul 1994.

S-a întocmit o evidență amplă a locuitorilor satului Misentea. Această evidență a cuprins copiii, bolnavii, vârstnicii, nevăzătorii, handicapații și rommii din sat. Sub directa îndrumare a Părintelui Laszlo Andras, parohul satului, s-a început cu sprijinul celor nevoiași.

Conferința a fost agregată de Paris la 23 noiembrie 1998 și a primit personalitatea juridică la 15 octombrie 1999. Există relații strânse cu localitățile înfrățite ale satului Minsentea, vizite și activități reciproce.

Activitatea se desfășoară ca la celelalte conferințe prin vizitarea bolnavilor, celebrarea în comun a sărbătorilor creștine mai importante de peste an. În anul 2000 s-a organizat o tabără pentru 17 copii în Ungaria.

Conferința ”**Sfinții Petru și Paul**” din **București** (3) s-a constituit în urma primelor contacte din toamna anului 1995, în luna februarie 1996. La 1 aprilie 1996, prin Sentința civilă nr. 67 / PJ, Conferința a primit personalitatea juridică, iar agregarea la Paris s-a înfăptuit la 9 decembrie 1996.

Conferința desfășoară activități de ajutorare și consultanță spirituală pentru persoane aflate la nevoie.

Indrumatorul spiritual al Conferinței, Părintele Mihai Martinaș a fost unul dintre fondatorii conferinței.

Majoritatea membrilor sunt oameni tineri, predomină femeile de diferite profesii: doctor, jurist, contabil, ingineri, tehnicieni.

În continuare Conferința își propune realizarea unei activități cât mai diverse de binefacere.

În satul **Văcărești**, conferința a început să funcționeze sub o altă formă încă din anul 1990 în scopul ajutorării persoanelor de vârstă a III-a, fără posibilități materiale, asigurându-le un sprijin moral, spiritual și material în limita posibilităților.

Incepând cu anul 1998 Conferința ”**Sfântul Benedict**” s-a reorganizat în baza unui nou program cu sprijinul celor 25 membri.

Un număr de 27 persoane au fost ajutate în rezolvarea problemei administrativ – juridice legate de recăpătarea suprafețelor de teren arabil.

În perioada sărbătorilor religioase se împart pachete de îmbrăcăminte și dulciuri. Pentru tinerele mame s-au pregătit cadouri pentru cei noi născuți. Festivități s-au organizat de ziua mamei și ziua copiilor.

Conferința s-a organizat în așa fel ca în fiecare stradă să existe cel puțin câte un membru care să cunoască situația concretă a celor care stau acolo, în prezent un număr de 175 persoane beneficiind de sprijin.

Primele informații despre vinčențieni s-au primit de la SVP Timișoara. Pas cu pas, urmând informațiile primite, s-a început cu activitatea în comuna **Seitin** din jud. **Arad**. Motivul începerii activității în această comună a fost posibilitatea oferită de a avea un sediu fără a plăti chirie și numărul mare de oameni care aveau nevoie de ajutor.

La început s-au strâns un număr de 10 persoane cu preotul din sat încercând să facă primii pași în această muncă vinčențiană. Constatând existența a multor bolnavi s-a încercat atragerea în rândurile membrilor a mai multor medici.

Primele activități au constat în efectuarea unor pachete pentru cei bătrâni fără surse de venituri și pentru familiile cu mai mulți copii fără posibilități materiale în a-i întreține.

Vizitele la cei sprijiniți sunt efectuate în grup de câte trei persoane: preotul, medicul și un membru al Conferinței "**Sfântul Grigore Teologul**".

Sediul s-a inaugurat într-un mod festiv cu participarea tuturor președinților SVP din vestul țării. Personalitatea juridică s-a obținut la 14 februarie 1997 conform sentinței nr. 77.

Din punct de vedere spiritual, conferința numără în prezent doi îndrumatori spirituali: un preot greco – catolic și un preot ortodox – român. Cei sprijiniți sunt bărbați și femei de vârste cuprinse între 5 și 90 de ani.

Relațiile cu Primăria și cu asistența socială din cadrul acesteia sunt foarte bune.

Activitatea este modestă datorită fondurilor avute la dispoziție și a timpului limitat pus la dispoziție. Mulțumiri se cuvin lui Dumnezeu pentru tot ceea ce s-a realizat până în prezent având încrederea că și pe viitor vom avea binecuvântarea Sa.

Conferința "**Sf. Aloisiu**" de pe lângă Parohia romano – catolică din **Covasna** a luat ființă la indicația și sub îndrumarea fraților vinčențieni din Paris în anul 1995, ea numărând atunci 15 membri, majoritatea tineri. Cea mai importantă activitate a fost atunci cea de împărțire a medicamentelor în oraș și în filialele parohiilor.

În perioada 1995 – 1997 au fost împărțite medicamente, haine, alimente unui număr de 370 familii cu probleme sociale.

În anii 1998 – 1999 au fost sprijinite un număr de 30 copii cu îmbrăcăminte și încălțăminte. În filială Comandau au fost ajutați toți copiii cu îmbrăcăminte, încălțăminte, rechizite și lapte praf.

Conferința "**Nasterea Sfintei Fecioare Maria**" din **Slatina** s-a constituit pe data de 4.12.1998. Ea a fost constituită de preotul – paroh al Parohiei romano – catolice din Slatina, pr. Gheorghe Coșa și sub directa îndrumare a sr. Agnes.

Conferința este compusă din 21 de membri, bărbați și femei, de diferite vârste și profesii, fiind de confesiune romano – catolică și ortodoxă.

Întâlnirile Conferinței au loc în fiecare vineri seara, după Sfânta Liturghie. La întâlniri au loc discuții atât pe plan spiritual cât și material. Conferința sprijină aproximativ 180 de persoane cu medicamente, alimente și îmbrăcăminte.

Persoanele surdo – mute se află foarte mult în evidența Conferinței.

În 22 - 24 septembrie 1995 a avut loc o întâlnire a vincentienilor la Mako în Ungaria. De fapt ea a fost o primă întâlnire a unor conferințe vincentiene române. Ca urmare a acestei întâlniri, la 25 mai 1996, având ca membre fondatoare nouă conferințe, ia naștere **Uniunea Asociațiilor Caritative "Sf. Vincențiu de Paul" din România**. Personalitatea juridică a acestei Uniunii se obține la 4 aprilie 1997 prin Sentința Civilă nr. 1 a Curții de Apel Timișoara.

Următoarele întâlniri ale Uniunii au avut loc în 16 februarie 1997 la București, 30 - 31 mai 1997 tot la București, 27 septembrie 1997 la Timișoara și 14 martie 1997 la Seitin - Arad . La întâlnirea din 30 - 31 mai 1997 de la București a participat ca invitată și Conferința din Ploiești.

În vara anului 1997 Leo Edgar, vincentian din Anglia transmite conferinței din Câmpulung Mușcel o listă cu conferințe asemănătoare constituite la nivel național. El propune conferinței din Câmpulung să organizeze o întâlnire la care să fie chemați reprezentanți ai acestor conferințe. Scopul era de cunoaștere și informare. Conferința din Câmpulung Mușcel răspunde cu bucurie acestei propuneri și organizează în 14 - 15 noiembrie 1997 întâlnirea propusă. A fost prima întâlnire de o astfel de avengură. Inerent ea a scos în evidență multe lacune în activitatea vincentiană, multe discordanțe și puncte de vedere diferite, mai ales între conferințele membre ale Uniunii și cele care până atunci activaseră separat.

În 15 - 16 mai 1998 are loc din nou o întâlnire a conferințelor vincentiene din România, organizată de Uniune la care celelalte conferințe participă ca invitate.

Conferințele membre ale Uniunii se reîntâlnesc la 12 septembrie 1998 la Ploiești, unde este adoptat un nou statut, adaptat statutului internațional vincentian.

Dar prima întâlnire a conferințelor vincentiene din România a avut cu adevărat loc la Câmpulung Muscel în zilele de 27 - 28 noiembrie 1998. La această întâlnire a participat și președintele general internațional din acea perioadă, Cesar Augusto Nunes Viana. Aici au avut loc alegeri naționale, a fost constituit Consiliul Național al Asociațiilor Sf. Vincențiu de Paul din România.

Pentru o mai bună organizare și colaborare, Uniunea are în componență două grupe:

- Grupa I - cuprinde conferințele situate pe raza arhidiecezei romano-catolice de București și a diecezei de Iași;
- Grupa II – cuprinde conferințele organizate pe raza arhidiecezei de Alba Iulia și a diecezelor de Timișoara, Satu-Mare și Oradea.

Grupa I a organizat întâlniri anuale la Iași (6 martie 1999) și Pitești (18 martie 2000), iar grupa a II-a la Miercurea Ciuc (13 martie 1999) și Timișoara (11 martie 2000). În anul 1999 Întâlnirea Națională a avut loc la Câmpulung Muscel (10 - 11 septembrie 1999).

Astăzi Uniunea numără 29 de conferințe (15 în grupa I și 14 în grupa a II-a).

Fiecare grupă are un îndrumător spiritual care coordonează activitatea spirituală a grupei. Astfel pentru grupa I îndrumător spiritual este Preotul Petru Păuleț de la Câmpulung Muscel, iar pentru grupa a II-a, Preotul Adalbert Jäger de la Bocșa Montană.

Astăzi sarbătorim împreună 10 ani de activitate vincentiană laică în România, un punct de referință pentru noi și pentru tot ceea ce facem. Faptul că existăm și suntem apreciați în ceea ce facem denotă și din prezența unor invitați de onoare atât din țara cât și de peste hotare la Conferința noastră din aceste zile.

Cu prilejul acestei Conferințe naționale pot să anunț realizarea a două obiective pe care ni le-am propus spre rezolvare în acest an:

Ne bucură faptul că am constituit împreună în România Familia Vincențiană, adică acel grup de lucru al tuturor celorlași îl au ca mentor spiritual pe Sf. Vincențiu de Paul. În prezent, din Familia Vincențiană fac parte Fiicele de Caritate ale Sf. Vincențiu de Paul din Oradea și Satu Mare precum și mișcarea noastră laică. Cu prilejul acestei Conferințe de la Reșița se vor pune bazele unor noi colaborări spirituale.

Al doilea eveniment pe care doresc să-l anunț astăzi este lansarea paginii web a Uniunii noastre. Alăturându-ne direcțiilor de dezvoltare europene și mondiale ale mișcării vincențiene, ne-am propus să deschidem o pagină web pentru mișcarea noastră laică. Astăzi pot să anunț cu satisfacție dezideratul împlinit. Ramâne ca în continuare, împreună și cu sprijinul tuturor celor interesați să complectăm regulat această ieșire în lume.

IV. "Când ați făcut aceasta..."

Nu există creștin care să nu-și dorească mai mult decât orice, să se mântuiască. Ce cale mai sigură de mântuire poți găsi decât urmându-L pe Cristos, ascultând de poruncile Lui.

Față de alte asociații caritative laice sau nu, vincențienii pornesc la drum numai însoțiți de Cristos. Credința este ceea care "mută și munții din loc". Cu mijloace puține, dar cu multă credință vincențienii pornesc la drum. Își iubesc aproapele, îl iubesc așa cum a spus Cristos "ca pe tine însuși", problemele aproapelui sunt problemele lui. Ce greu este să nu le poți rezolva uneori.

În România, mișcarea vincențiană după cum s-a văzut din materialul prezentat este la ea acasă. Începutul a fost natural, în mai toate conferințele, a constituit un mod dorit și parcă îndelung așteptat de a face caritate. Forma juridică, legală de funcționare a fost obținută de cele mai multe ori după o perioadă destul de lungă de activitate. Dar spiritul vincențian presupune și intrarea în legalitate, menținerea unor relații amiabile cu oficialitățile. Chiar dacă acest lucru a însemnat multă alergătură, bătăi la multe uși, important este că ele au putut fi descise și asociațiile pot funcționa legal și din punct de vedere civil.

Activitățile desfășurate de conferințe sunt diverse de la conferință la conferință, dar toate au un numitor comun: singurul lor scop este acela de a-i ajuta pe cei aflați în nevoi, dezinteresat, așa cum a făcut-o și Cristos. Apostolatul carității este drag inimii de vincențian. Doi câte doi cel puțin, ei bat la porțile sărăciei și încearcă să o facă suportabilă dacă nu o pot chiar înlătura. Uneori ea este numai de natură spirituală și atunci vincențienii pot oferi mult și bucuria este cu atât mai mare. Dar și greutățile materiale pot fi mai ușor depășite dacă ai încredere în Dumnezeu și asculti cuvântul său.

"Uitați-vă la viețuitoarele cerului, cum nici nu seacă, nici nu seceră, nici nu adună în grânare, iar Tatăl vostru creșcă le nutrește. ... Ia uitați-vă la crinii câmpului, cum cresc. Nici nu trudesc, nici nu țes. Cu toate acestea, vă spun că nici Solomon, în toată măreția lui, nu a fost îmbrăcat ca unul din ei."

(Matei, 6, 26-29)

"Căutați mai întâi dreptatea Împărăției lui, iar toate vi se vor adăuga pe deasupra. Nu vă îngrijați așadar de ziua de mâine, căci ziua de mâine își va purta singură de grijă. Fiacărei zile îi ajunge amărăciunea ei."

(Matei 6, 33-34)

Erwin Josef Țigla

Președinte Uniunea Asociațiilor Caritative "Sf. Vincențiu de Paul" din România